UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Infamia

urn:nbn:de:hbz:466:1-97211

Visual Library

Et indurabo cor eius, ac perſequetur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius. 14.

Igitur non eſt volentis, neq; currentis, ſed miſerentis eſt Dei. Dicit enim Scriptura Pharaoni: Quia in hoc ipſum excitaui te, vt oſtendam in te virtutem meam, & vt annuncietur nomen meum in vniuerſa terra, Ergo cuius vult, miſeretur: & quem vult indurat. *Rom.*9.

Nunquid Iſrael non cognouit? Primus Moſes dicit: Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem, in gentem inſipientem: in iram vos mittam. Eſaias autem audet & dicit: Inuentus ſum à non quærentibus, palam apparui his, qui me non interrogabant. Ad Iſrael autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem mihi. 10.

Ex gratia repulſione iniqua.

Et teſtificatus eſt in Iſrael & Iuda, per manum omnium Prophetarum & videntium dicens: Reuertimini à viis veſtris peſſimis & cuſtodite præcepta mea. Qui non audierunt, ſed indurauerunt ceruicem ſuam, iuxta ceruicem patrum ſuorum, qui noluerunt obedire Domino Deo ſuo. 4.*Reg.*17.

Audite me duro corde, qui longe eſtis à iuſtitia. Prope feci iuſtitiam meam, non èlongabitur, & ſalus mea non morabitur. *Eſa.*46.

Quare dixit populus meus: Receſſimus, non veniemus vltra ad te. *Ierem.*2.

Frons mulieris meretricis facta eſt tibi, noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltem amodo voca me. Pater meus, dux virginitatis meæ es tu. Ecce locuta es, & feciſti mala, & potuiſti. Et pro verbis pœnitentiæ, verba ſuperbiæ blaſphemaſti. 3.

Percuſſiſti eos, & non doluerunt: attriuiſti eos, renuerunt accipere diſciplinam indurauerunt facies ſuas ſupra petram, & noluerunt reuerti. Ego autem dixi: Forſitan pauperes ſunt & ſtulti, ignorantes viam Domini, & iudicium Dei ſui. Ibo igitur ad optimates, & loquar eis: Ipſi enim cognouerunt viam Domini & iudicium Dei ſui: & ecce magis hi ſimul confregerunt iugum, & ruperunt vincula, 5.

Qua propter ſicut dicit ſpiritus Sanctus: Hodie ſi vocem eius audieritis, nolite obdurare corda veſtra, &c. *Hebr.*3.

Induratio dire punitur.

Væ qui contradicit factori ſuo. *Eſa.*45.

Ecce ego inducam ſuper ciuitatem hanc, & ſuper omnes vrbes eius vniuerſa mala, quæ locutus ſum aduerſus eam: quoniam indurauerunt ceruicem ſuam, & non audierunt ſermones meos. *Ierem.* 20.

¶ Exempla Biblica.

Indurationis exempla in Pharaone, *Exod.* 7.*v.*22.23.*&* 8.15. Pharaone & ſeruis eius, 6.*v* 34.*&* 1.*v*.45. Sihon Rege, *Deut.*2.30. Hiuæis, *Ieſ.*11.*v*.19.20. Iſraelitis, *Deut.*19.16.2.*Reg.*17.*v*.14.15.16.2. *Paral.* 30.*v*.7.8. Filiis Heli, 1.*Sam.*2.25. Sedechia & vniuerſis principibus Sacerdotum, &c. 2.*Paral.*36.*v*.12.13. Iudæis, *Nehem* 9.*v*.16.17.29.30. *Ierem.* 5.3.*&* 7,25.*&* 16.12.*&* 17.23,*&* 19.15.*Ezech.*12.2.*Act.*13.46. in quibuſdam Epheſiis, *Act.*19.8. Indurat Deus quem vult, *Rom.* 9.18. ne induremus ceruices noſtras, *Deut.*10.16. corda noſtra, *Pſal.* 95.8. *Hebr.*3.15.

Induſtria.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

INduſtria, Græce ἀγχίνοια, ας, ἡ, & ἀγχίνοος, ου, ὁ, induſtrius dicitur. Eſt autem induſtria frequens exercitium circa rem honeſtam, vnde induſtrius dicitur, hoc eſt, ſtudioſus, vigilans, callidus.

¶ Sententiae Philosophicae.

Induſtria & ingenium animæ, quo quis munitus eſt, in ſingulis, quod decet, facile conicit mentis acumen, *Speuſipp. de Platon. definition.*

Induſtria eſt prudentiæ pars, *Ariſt. magn. mor.* 5.*c.*33.

¶ Apophthegmata.

Cleanthes collectam pecuniolam aliquando proiecit coram familiaribus, dicens: Cleanthes alterum Cleanthem alere poſſet, ſi vellet, *Laert. l.*7.*c.*2.

Nicoſtratus, quum ob artem muſicam diſſideret? Laodoco citharœdo, dixit, illum in magna arte exiguum eſſe, ſe vero in exigua magnum. Non igitur ſolum laudabile eſt, rem familiarem & opes amplificare: ſed etiam artem ſtudio & induſtria, *Ælian lib.* 4. *de var. hiſtor.*

Lacones commune hoc prouerbium ſemper in ore habuerunt: Admota manu fortunam eſſe implorandam. Quo innuere voluerunt, fruſtra inuocari Deos, niſi addens induſtriam, manum rotæ admoueris etiam, *Plut. in Lacon.*

¶ Adagium.

Dii facientes adiuuant.

Significat, diuinam opem non ceſſantibus, ſed [...] *ſua viriliter conantibus auxilio eſſe ſolere.*

Cum minerua manum quoque moue.

Huic finitimum eſt, Σὺν Ἀθηνᾷ χεῖρα κίνει, *id eſt*, [...] *nerua manum interim moue. Monet adagium, ne* [...] *pis induſtriam remittamus*, man muß mit Gott [...] en. Item. S. Niclaus beſcheret wol die Kühe [...] nem an das Seyl.

Manum admouenti fortuna eſt imploranda. [...] ρόντα δεῖ τὰν τύχαν ἐπικαλεῖν.

Admonet adagium, ita fidendum eſſe diuino [...] *ſegnius noſtra adnitamur induſtria.*

Ni purges & molas, non comedes. [...] φαγῇς.

Non contingit tibi victus, niſi tua item induſtria [...]

Neque me, neque apes. μήτε μέλι, μήτε μελίττας.

In eos dici ſolitum, qui recuſant incommodum ferre, [...] *commodo quopiam coniunctum.*

Qui vitat molam, vitat farinam. ὁ φεύγων [...]

Qui refugit induſtriam non fruetur emolumento.

Induſtriam adiuuat Deus.

In aggrediendo negotio quadam humana ratione [...] *quadam fortunæ commoditas, ipſaq; res ſuppeditat,* [...] *merus Odyſſ.* λ.

Τηλέμαχ' ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται.
Hæc parum ipſe tuo perpendes pectore tecum,
Partim diuum aliquis tibi ſuggeret.

Manum admouere. τὴν χεῖρα ἐπιβάλλειν,

Dicebatur, qui ſeſe inſinuaret in rei cuiuſpiam [...] *nionem.*

Optimum obſonium labor ſenectuti. [...]

Laborandum in iuuenta, quo ſeni ſuppetat [...] *facultas.*

Lutum niſi tundatur, non fit vrceus, [...] γίνεται,

Citra laborem nullus euadit in virum abſolutum.

Manu fingere.

Eſt arte curaque formare. Metaphora ſumpta [...] *ſiue argilla fingunt imagines. Senec.*

Serere ne dubites.

Quo monemur, ne quando pigeat eiuſmod rerum [...] *è quibus nihil omnino diſpendii, ſed plurimum* [...] *proficiſci: ſi non in præſens, certe in poſterum:* [...] *poſteris.*

Qui arat oliuetum.

Huic adagio locus fuerit, vbi ſignificamus, [...] *voto potiatur is, qui curam extremam impenderit.* [...] *re ruſtica,*

Quid tandem non efficiant manus? τί δῆτα [...] ατο,

Admonet, nihil eſſe rerum omnium, quod arte, [...] *non efficiatur. Ariſtoph.*

Proba eſt materia, ſi probum adhibeas artificem,

Id eſt: Egregia quidem indoles, ſi recte inſtituatur [...] *um, ſi præceptor contingat idoneus. Plaut.*

Artem quæuis alit terra. τὸ τέχνην [...]

Prouerbialis ſententia, qua ſignificatum eſt, [...] *cum eſſe eruditionem aut artificium aliquod.* [...] men allenthalben auß. Item. Kunſt iſt ein guter [...] trägt nicht ſchwer doran. Item. Ein Handwerk [...] Boden.

Ex vmbra in ſolem.

Ex vmbra in ſolem educere, eſt rem prius abditam [...] *publicum & in communem vitæ vſum educere.*

Manus pretium.

Manus pretium Cicero appellare videtur mercedem [...] *tur pro materia, ſed quæ artis nomine debetur* [...]

Muli Mariani.

Muli Mariani caſtrenſi prouerbio dicti ſunt [...] *ex C. Marii Ducis inſtituto; in furca tabellas* [...] *portare conſueuerunt. Feſtiuius erit, ſi detorqueatur* [...] *immenſo ſtudio aut perpetuis negotiis vehementer* [...]

Infamia.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

INfamia, Græce δυσφημία, ας, ἡ, & [...] dicitur. Eſt autem infamia læſæ dignitatis [...] ta, quantum ad vitam & mores, per argumentum [...]

…Sicut fama eſt illæſæ dignitatis ſtatus,vita & morib. compro…tus, & nullo diminutus, Eandem infamiam Apuleius infamatio…m vocat.

¶ Sententiae Poeticae.

Plaut.Perſ.

Pater hominum immortalis eſt infamia,
Etiam tum viuit,cum eſſe credas mortuam.

Ibidem.

Quanquam res noſtræ ſunt,pater paupercule:
Modice,& modeſte melius eſt vitam viuere.
Nam ſi ad paupertatem admigrauit infamia,
Grauior paupertas ſit,fides ſubleſtior.

Horat.1.ſerm.7.

Auidos vicinum funus vt agros
Exanimat,mortiſq; metu ſibi parcere cogit-
Sic teneros animos aliena opprobria ſæpe
Abſterrent vitiis.

¶ Sententiae Philosophicae.

De Infamia. Dial. XXV.

Franciſci Petrarchæ.

Dol.

Mea premor infamia. R. Timui tua ne conſcientia premereris. …famia premor graui. R. Si iuſtam, non infamiam, ſed infamiæ …m deſle: ſin iniuſtam, errores hominum alto animo procul…s, te conſcientia ſolare. D. Graui infamia laboro. R. Ventoſo …e ſuſpiras, ſic ſuapte natura leuem ſarcinam ferentis imbecilli…tatem facit. D. Grauis in meum nomen ſurgit infamia. R. Re…ſque… orta radicib. ſi veri, viuet, augebitur, alioqui mox areſcet …. D. Magna mihi infamia conflata eſt. R, Bene ais: Flatus …ima. Sæpe etiam impuri oris, qui vos adeo quatit ac tetri…. Atqui magna infamia magnæ famæ principium multis fuit. …t vulgus, & vt iure ſuo errori adderet errorem, rebuſq; mo…n cunctis excluderet, modicam infamiam immodicis laudibus …em vicit. D. Multa vndiq; pulſor infamia. R. Circumflantibus …s in portum redi, & ab aurium procellis in cubiculum cordis …e, cui ſi tranquillitas ſua eſt, habes, vbi iurgiorum feſſus re…, & (vt dici ſolet) in ſinu gaudeas. D. Fuſca fama, conſcien…ſum. R. Tunc igitur fama eſſe clariſſima, conſcientia turpi …, atq; obſcura? Itane penitus verum eſt illud Flacci: *Falſus …, & mendax infamia terret?* O rem vanam! vera quidē … poſſunt, & terrere, vmbras metuere non eſt viri. D. Infa… ingens eſt. R. Si flagitio collecta, grauis fateor: ſi ca… honeſti ſtudio, glorioſa, ſiquidem bonis artibus quæſi… laus eſt. Inſultent fatui, & tu exulta lucro nobili virtutem …iſſimam mercem, magnum licet, & quo nullum maius …tio comparaſti. Is virtutis cultor verus eſt, qui in illa nihil …, præter illam cogitat, ſed cum aliquorum clarus, tum cla… eſt contemptus famæ virtutis ſtudio ſuſceptus, cum pro… fama viris fortibus, non auro tantum, ſed vita etiam ſit cha…. Qui amore virtutis hanc ſpreuerit, is ſpreturus omnia credi de… quod præclarum ſed perrarum ſcito, quandoquidem magna …, qui videri volunt virtuti operam dare, fama eius ap… ſic confeſtim in actione lenteſcant, vt intelligi det vnum …, quod apparuerint, intendiſſe. D. Multi grauiter me infa…. R. Plures olim Fabium & grauius, plures etiam Africanum, … illis eximiam in gloriam verſa eſt. Communem cum talib. … queri deſine. Pauciſſimis accidit omni ſemper infamia ca…. Delicatiſſima res eſt fama homini, & quæ ſæpe rubiginem … contrahit ex cauſis. Et ad ſummam, vt nil clarius fama eſt, … obſcurari pronius. Nilq; peregrinarum (vt ſic dixerim) ca… impreſſionum. D. Graui vror infamia. R. Peſtis hæc verendis … nominibus, viris quoq; ſanctiſſimis non pepercit, … princeps omnis expers culpæ, & ipſe tamen ab impiis in… oſtendit mali huius immunitatem, quæ nec Deo obtigiſ… hominibus non ſperandam. D. Dura atteror infamia. R. Virtu… non tentari vix poſſibile dixerim, ſufficiat non conuel… gloriam cum obtrectatione colligi, ſi pura ſi ſolida eſt, ſplen…. D. vexor infamia. R. Vulgaris aura cœcis ignorantiæ … ſumma rerum cacumina verberat, ſed non quatit, … quatiat non euertit. Excellentiæ tibi cuiuſpiam ſignum ſit, in … linguas quaſi ſcopulos incidiſſe. Humilia enim & circa terram … nomina, nec præclaræ laudis lumen excipiunt, nec magnę … tempeſtatem, Sæpe quod ſpernitur. & quieſcit. D. Molle de … vulgus loquitur. R. Bene quod in linguas non in calamo incur…. Vehemens ſermo vulgi eſt, at minime diuturnus Leuibus aut … orta cauſis, breuia ſint oportet, tacebunt cum multa latraue…. Fatigari citius ſolent, qui capere feruentius. D. Vulgi linguis …. R. Quid ſi oratoris, aut poetæ inſignis ſtilum impegiſſes? … olim, quos infames poſteritati traditos inimici eloquentia …, vt ſicut nobile mihi ſuſpirium Alexandri Regis Home… AEacidæ inuidentis, ſic metus nobiles Alexandri principis vi… literatos, diſertoſq; viros ne quid de ſe aſperum ſcriberent …dantis, quanquam nec literatis obtrectatoribus ſuccumben…, ſed vel pari ſtilo refellenda calumnia, quod Tullius Criſpo, quod Demoſthenes AEſchini, quod innumerabilibus fecit Cato vel inſigni fiducia. & omne theatrum ſuperante animi teſtimonio reſiſtendum eſſet, dicendumq; quod Caluo Vatinius perorante. Non quia iſte diſertus, idcirco ego damnandus ſum. At nunc periculi nihil eſt. Siquidem vulgus, vt multum ſtrepat, quamdiu tamen id faciet, cito vel volens, vel coactum deſinet. Veniet dies quæ ſtrepidulis his cicadis, loquacibuſq; ſilentium picis ponat. D. Malam famam apud vulgus habo. R. Vt apud teipſum vtque apud bonos bonam, ac perpetuam, veramq; habeas enitere Nempe iſta quam quæris euaneſcet. Inane genus ac trepidum mortales, qui ad vos, vel adulātium, vel detrahentium breue iſtud, & obſcurum murmur? Veniēt qui liberius iudicant, atq; æquius. Et qui ſunt inquies hi iudices? Noſſe illos non poteſtis, ſed ab illis noſci. Illos dico qui poſt vos naſcentur: quos nec veſtri odium nec liuor, ſed nec amor, nec ſpes torſerit aut metus. Si veſtrarum æſtimationem rerum, ac ſententiam incorruptam vultis, hos iudices expectare, breuis eſt mora. Properant ecce moxq; aderunt. D. Infamiam factis egregiis, & virtute cōtraxi. R. Eſt vbi amor damnis alitur, creſcitq; laboribus, inque amaro (dictum mirum) & maligno ſolo radices agit altius, vnde fit vt factionum amantiſſimos ſæpe illos videas, qui multa & grauia pro factionibus paſſi ſunt. Nota quidem & nimium trita res, veſtris in vrbibus. Proinde nemo, vel iuſtitiæ, vel veritatis amantior, quam qui pro hac flagellis ſeſe obtulit ac morti. Et tu igitur virtutem ama, magiſque ac magis illam cole, pro qua famam, rem pulcherrimam atq; clariſſimam amiſiſti, pro qua non leue ſupplicium fers infamiam, ſperniſq; & ſpretis omnibus eam ipſam quam tibi nemo vnquam eripiet, virtutem ſolam ſolus amplectere, atq; illi dicito. Hæc quidem ô regina! Pro te volens patior, tu me in integrum reſtitues, aut certe vna mihi pro omnib. ſatis es. Tu me ſola ſinu pio refoue, ſic non famæ tantum, ſed vitæ quoque damna non ſentiam. D. Vulgo paſſim in triuiis laceror. R. Boni conſule: Notum te vulgus faciet, clarum virtus, conſcientia ſecurum.

¶ Apophthegmata.

Pericles. Archiphroni volenti publico præconio quæri Alcibiadem, qui adoleſcens clam domo egreſſus ad amicum Democratem ſe contulerat, obſtitit dicens: Si forte nobis inſciis periit, præconio nihil aliud agetur, quam vt vno tantum die citius manifeſtum fiat illum interiiſſe: ſin ſaluus, ne per omnem quidem vitam ſaluus eſſe poterit. Ciuiliter excluſit Pericles adoleſcentis infamiam, quam nunquam potuiſſet educere. *Plut.*

¶ SIMILTVDO.

Roterodami. Adyanton herbam etiamſi perfundas aqua, aut immergas, tamen ſiccæ ſimilis eſt: Ita in viro bono non hæret contumelia, aut infamia, etiam ſi quis infamare conetur. *In ſimil.*

¶ Exempla Historica.

M.Horat. Interfectæ ſorori crimine à Tullo Rege damnatus, ad populum prouocato iudicio eſt abſolutus: quorum alterum atrocitas necis monuit, alterum cauſa flexit, quia immaturum virginis amorem ſeuere magis quam impie punitum exiſtimabat: itaq; tantum gloriæ conſanguineo quantum hoſtili cruore retulit.

Sergius Galba à Libone tribuno plebis pro roſtris cum accuſaretur, quod Luſitanorum magnam manum interpoſita fide, in Hiſpania Prætor, interemiſſet, reus pro ſe nihil recuſans, paruulos liberos ſuos, & Galli ſanguine coniunctum filium, flens commendare cœpit, ſic mitigata concione, qui omnium conſenſu periturus erat, nullum pene triſte ſuffragium habuit.

A. Gabinius maxima infamiæ labe à Memmio accuſatore conſpurcatus, cum præſentiſſimum capitis impendere videret periculum: Siſennam filium adhibuit, qui ſe ad Memmii pedes proſtrauit ſupplex, quem truci vultu Memmius repulſum humi iacere aliquādiu paſſus eſt. Quo ſpectaculo commotus Lælius Tribun. pleb. approbantibus cunctis, Gabinium dimitti iuſſit: vt oſtenderet neque ſecundarum rerum prouentu inſolenter abutendum, neq; aduerſis propere animum abiiciendum eſſe.

Tutia virgo deæ Veſtæ inceſti criminis rea, ſinceritatiſque ſuæ conſcia, arrepto cribro dixit: Veſta ſi ſacris tuis caſtas ſemper admoui manus, effice, vt hoc cribro hauriam ex Tyberi aquam & in ædē tuam perferam: Audacter votis ſacerdotis, rerum ipſa natura ceſſit.

L.Piſo. L.Claudio Pulchro accuſatus, quod graues ſociis iniurias intuliſſet, certi periculi metum fortuito auxilio vitauit. Nam cum de eo triſtes ferrentur ſententiæ, repentina vis nimbi incidit, cumq; proſtratus humi iudicum pedes oſcularetur, os ſuum cœno repleuit, quo conſpecto à ſeueritate ad clementiam cuncti conuerſi ſunt.

Q. Flauius à Valerio ædile apud populum reus, & quatuordecim tribuum ſuffragiis damnatus ſe innocētem opprimi proclamauit, cui Valerius clara voce reſpondit, nihil ſua intereſſe, dummodo periret: Qua violentia dicti commotæ tribus reo pepercerunt. Et ſic inſolentia accuſator victoriam in ipſa victoria perdidit.

Quum cuidam notam appoſitam deprecantibus familiaribus ademiſſet Claudius Cæſar, dixit, Litura tamen extat, Sentiens etiam remiſſa culpa, manere tamen infamiæ prioris veſtigium. Alludens ad ſcripturam, quæ licet ſpongia deleatur, relinquitur tamen raſuræ veſtigium.

Appius Claudius pulcherrima claſſe amiſſa infeſto populo obiectus, cum debitam pœnam effugere nullo modo poſſet, ſubita cœli tempeſtate ſuborta, tutus fuit à damnatione. Itaq; cui maritima tempeſtas perniciem, cœleſtis ſalutem attulit.

Vide, Contumelia.

Infans.

LOCI BIBLICI.

INfantes, in vrbium expugnatione reſeruandi, *Deut.*20,14. Chriſto oblati, *Matth.*19,13 (*vide & Marc.*9,*v.*36.37.) *Luc.*18,15. Infantibus ſimiles nos eſſe oportet, *Matth.*19,14. ſicut infantes modo geniti ſimus, 1.*Pet.*2.*v.*2.

Infantia quæ laudanda, *Matth.* 18,*v.*3,4. *Luc.*18.19, 1, *Cor.*14.20, *Epheſ.*4,14, 1.*Pet.*2.*v.*2. Infantia ſpiritualis, 1 *Cor.*3.1. Vbi infantiam opponit Paulus adultæ ætati, ideoq; lactis nomine prima Chriſtianæ religionis tyrocinia ſignificat. Petrus vero, 1.*Pet.*2.2. infantiam priori illi corruptiſſimæ vitæ opponit, & perpetuum lactis, (id eſt, veræ & ſinceræ doctrinæ Euangelicæ) vſum commendat: vnde paret, infantiæ nomen diuerſo reſpectu & ſenſu à Paulo, quam à Petro vſurpati.

Ouid.15.Met.

Editus in lucem iacuit ſine viribus infans.

Lucret.5.

Tum porro puer, vt ſæuis proiectus ab vndis
Nauita, nudus humi iacet infans indigus omni
Vitai auxilio, cum primum in luminis oras
Nixibus ex aluo matris natura profudit.
Vagituq; locum lugubri complet, vt æquum'ſt
Cui tantum in vita reſtet tranſire malorum.

Ouid.13.Met.

Nam tener & lactens, puerique ſimillimus æuo
Vere nouo eſt: tunc herba recens & roboris expers
Turget, & inſolida eſt, & ſpe delectat agreſtes, &c.

De infantis filii caſu miſero DIAL. XLIX.

Franciſci Petrarchæ.

DOL.

Infantis filii miſerabilem caſum fleo. R. Humanum nihil flendũ, homini præmeditata omnia eſſe debent, ſi non ſunt: Non caſum filii, ſed inſcitiam tuam defle, & conditionis obliuionem. D. Filii infantis miſeram mortem queror. R. Nulla mors miſera, quam mors animæ non ſequitur, à quo periculo infans tuus immunis eſt. D. Infans meus præcipitio periit. R. Qualiter quis pereat, quid refert? modo nõ turpiter pereat, & perire turpiter non poteſt qui ſine peccatis periit. D. Præcipitio periit infans meus. R. At Archemorus ſerpente, alii grauidæ lacte nutricas, alii morbis, qui pene plures illam in ætatem, quam in ſenectutem incidunt. D. Periit infans meus præcipitio. R. Repentina mors innocentibus optanda, nocentibus optanda, nocentibus metuenda eſt. D. Infans meus ex alto præceps periit. A. Languide pereuntibus mors durior ſæpe, & anguſtiæ longiores, dolor omnis, eo tolerabilior, quo breuior. D. Periit præcipitio infans meus. R. Præcipitari, & ruere illius ætatis eſt proprium, fecit infans tuus, quod faciunt omnes, & ſi non omnes caſu pereat. At tu ſine illum periiſſe, pereundum erat, & feliciter ſecum agitur prius pereundo, quam vitæ malis implicaretur, quæ quam multa ſint, ſciunt experti, & intenti. Nemo enim non expertus eſt, non intenti autem multi, qui quaſi ſomnum vitam agunt, cuius reminiſci nequeant experrecti. Periit innocens infans tuus, qui fortaſſe, ſi viueret, nocentiſſimus periſſet. Noli illum in tuto poſitum deflere, fortunæ minas omnes euaſit, & præoccupauit mortem, quæ illum dilata præoccupaſſet. D. Lupus meum deuorauit infantem. R. Iſta iam vermium eſt querela. D. Infantis miſeri corpuſculum lupus rapuit in cauernam ſuam. R. Felicis animam infantis in cœlum angeli rapuere.

Infantes primis 40. diebus neq; rident, cum vigilant, nec lachrymantur, ſed noctu & per quietem vtrumque interdum faciunt, nec ſentiunt magna ex parte, cum ſcalpuntur, & plurimam huius temporis partem dormiunt, in die autem ad vigilandum immutantur, ſomniantque, ſed ſero poſſunt meminiſſe imaginum. *Ariſt. hiſt. anim.*7.*c.*10.

Infantib. curandis motu perpetuo vti iubet Plato. Primo, quia motu geniti ſeruantur. Secundo, quia eiuſmodi motione vitæ moderata immoderatæ agitationi tum intrinſecus e natura, tum extrinſecus ab aere factæ reſiſtimus. Tertio, quoniam motus calorem excitat naturalem, corpuſq; totum æque viuificat ... trimentum concoquit, & digerit per membra. Quinto ... nea excremẽta ſecernit. Sexto, obſtruſa aperit & ... Septimo, conducit ad augmentum. Octo, membra ... dit, & ſolida, non ſolum moderatione quadam ... etiam numeri cuiuſdam proportione, motum nobis ... gruere, *Fic, in Plat. de leg. dial.*7.

Infelicitas.

¶ DEINITIO ET ETYMOLOG.

INfelicitas, Græce δυστυχία, ας, ἡ, & δυστυχήσις ... Felicitas & infelicitas deſcendunt à felix, quod eſt ... felicitatem Virgil. *Viuite felices quibus eſt fortuna peracta* ... Aliquando ſignificat, quod dat felicitatem. Virg. ... *tuis.* Felix quandoque ſecundum ſignificat, quare felices ... dicimus: & infelices, fructum non ferentes, Hinc ... verbum quod eſt felicem facio. Cuius oppoſitum infelicito ... infelicem facio.

¶ POETICAE SENTENTIAE.

Menander in Heroc.

Ὡς οἰκτρὸν ἡ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη,
Ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει.
Me miſeram, quæ ſola calamitates tales experior,
Quas præ immanitate nemo facile crediderit.

Ouid lib.2.de Pont ad Maximum.

Diligitur nemo niſi cui fortuna ſecunda eſt:
Quæ ſimul intonuit, proxima quæque fugat.
En ego non paucis quondam munitus amicis,
Dum flauit velis aura ſecunda meis,
Vt fera nimboſo tumuerunt æquora vento,
In mediis lacera puppe relinquor aquis.

Menand. in Enchirid.

Οὐκ ὤθην ἂν οὐδ' ἡ τύχη, καὶ πάντα δὲ
Τὰ μηδὲ προσδοκώμεν' ἐκστατικὰ ...
Ὡς ἀεὶ ἔχεται κακὸν ἐκ κακοῦ ἀεί.
Nunquam putabam: Verum fortuna & omnia
Inexpectata animum ſuo ſtatu deiiciunt
Quam ſemper aliud malum poſt aliud malo ...

Euripides Tragicus.

Κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ
Αἱ μεταβολαὶ λυπηραί· ὁ δ' ἀεὶ κακῶς
Ἐστ', οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶς δύστηνος ὤν.
Viro, qui felix aliquando vocatus fuit,
Moleſta eſt mutatio: cui vero ſemper ſiniſtra
Fortuna fuerit, nihil dolet, vt cui familiaris ...

Eurip. in Antigone.

Ἐπ' ἄκρον ἥκομεν κακῶν γραμμήν.
Malorum vltimam lineam attingimus.

Item in Æolo.

Αὐτὸ μέν γε ζῇ, δ' μεθίσταται κακόν,
Τόδ' οὐκ ἔφυνεν αὖθις, ἐξ ἀρχῆς νέον.
Νῦν δ' αἰεὶ πίσσω τόδ' ἀΐξεται ἄλλα ...
Πῆμα, κακῷ δ' οὔπω γίνεται ἡσυχίη.
Semper malum aliquod viget, alterum vero pr...
Et quod nouum ſecutum eſt deinceps, nondum ...
Nunc vero ſemper concoquo interim aliud nouum ...
ſcit
Damnum, cum à priori malo nondum me exp...

Sophocles in Nauplio.

Τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία, μία
Νύξ ἐστιν εὖ παθόντα ἢ τιραθανεῖν.
Infinitis oppreſſo malis, vna
Nox aduenit, quæ dum melior fortuna aſpiret ...

Menand. in Paracatatheca.

Εὔπιστος ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος φύσει,
Τὸν πλησίον γὰρ οἴεται μᾶλλον χρονεῖν
Ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖσιν ἰδίοις πταίων ἀεί.
Homo infelix ſemper natura credulus eſt,
Proximum enim ſemper plus ſe ſapere putat
Ille, quem ſuæ rationes ſemper fallunt.

Amphis in Auſpelurgo.

Ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις,
Ἥκιστα τούτοις συμπλησιάζων ἥδεται.
Quibus in locis calamitoſus aliquis fuit,
Ad ipſos accedere nequaquam gaudet.

Pilatus in Cerere.

Ἦ μὲν δὴ πολέεσσι πεφύκασι χαλεποῖσι
Θυμὸς, γαληνάιη δ' ἐπιμίσγεται οὐδὲν ὄσσοιο ...
Ἀμφὶ δ' ἐτοι νέαι αἰὲν ἀνίαι στεῖχουσι.
Per multis equidem ſemper immerſus es malis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN